

Q. 4841, 42

X 1878810

II R
3002

DISPUTATIO FEVDALIS

De

CUCURBITA- TIONE,

Quam

DIVINA GRATIA FAVENTE

In Illustri Rosarum Academia

SUB PRÆSIDIO

HEINRICI CHRISTHOPHORI

à Griesheim/ Equit. Thuring.

Privatim defendet

VICTOR Rabe/ Eques Megapolit.

ANNO

1644.

UNIVERSITÄT-BIBLIOTHEK
HALLE
(SÄULE)

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

Sonsbecius de feudis parte 12. n. 32.

*Sunt fuci & ignavi plurimi Mariti, qui ubiq; uxores
catillatum mittunt, & non raro cucurbitationis
causa existunt.*

32

CONCLUSIO I.

Juris feudalis conditores non absq;ratione constituerunt, ut Vasallus, qui stuprum intulisset domini uxori, filia, nepti ex filio, nurui, sorori, &c. feudum amitteret §. *item si fidelis t. v. L. 1. F. & t. 17. L. 1. F. t. 21. L. 1. §. rursus t. 24. L. 2. F. t. 57. L. 2. F.* Siquidem domino, marito, gravius nihil accidere, nec mors ipsa acerbior esse posset *l. isti quidem, 8. §. quod si 2. ff. Quod merus causa, Rosenthal. c. 10. concl. 27. n. 2. de Feud. Schenck in d. §. item si fidelis n. 3.* Et tam marito, quam familiae ejus gravis & atrox injuria inferri dicitur. *l. 2. §. penult. l. miles in §. 3. ff. ad L. Jul. de Adulter.*

2. Omnes autem istas libidinum impuritates, Feudistae uno communi verbo cucurbitandi complexi sunt, quod Barbarum vocat *Zaf. de feud. p. 10. n. 24.* Et sane à Longobardis repetendum erit, qui curbitam pro stupro & infamia usurparunt. Unde cucurbitam dicebant, virum uxoris atulterio infamem, quem etiam argam adpellabant; Quae vox à Græco *αργός* deducta videtur, quasi qui ejusmodi contumeliam patitur, sit ignavus, iners, segnis, stupidus. *Hotom. in Lexico feud. Rittersh. in suis partit. feudat. L. 2. c. v. q. 92.* hanc vocabuli hujus rationem assignat, quod, qui hoc flagitium perpetrare audeat, in personas tam conjunctas dimino, is cum habeat pro homine inerte, quasi qui pro capite habeat cucurbitam, & peponem loco cordis. Itali vulgari lingua cornutum vocant eum, qui subsefforem patitur sui matrimonij, suaeq; uxoris est leno; Germano.

ni nominant einen Hahnrey/ & econtra eum qui primas partes apud amicam tenet, appellant Hahn im Korb. *Taubman. in comment. ad Mænoch. Plaut. Act. 2. Sc. 3. p. 602.* Ad hoc vocabulo segregandum est vicinum illud Hanerich/ vel Hanenrich/ quod Gallorum divitem significat, vide *Altham. in Etymolog. Cymbr. l. H. ubi addit, Herulorum regem ita fuisse vocatum.*

3. Sed non solum Vafallus feudo privatur, qui cum uxore domini concubuit, sed etiam, qui, ut cum eâ concumberet, se exercuit, vel si turpiter cum ea luserit, quod intelligetis, manum in sinum ejus inferendo, aut mamillas & fæmora attingendo, vide l. 2. legum Longobardicarum r. 54. l. 16. §. Idem si fidelis, & ibi gl. *Hottoman. Cujacium atq; Schenck. Baron. Sonsbec. de feud. pag. 12. n. 24.* Huc itaq; applicandi, ex *Plauti Pseudolo Act. 1. Sc. 1. joci, ludi, sermones, suaves suaviationes, compressiones arctæ amantum comparum, molles morfiunculæ, Papillarum horridularum oppressiunculæ &c.* Et in specie de tactu notandus versiculus ab *Accursio & Hostiensi* usurpatus: Ni fugias tactus, vix evitabitur actus.

4. Quid dicendum de osculo? Sanè exemplum turpis lusus & in hoc ponunt. *Menoch. de arbitr. jud. quest. lib. 2. casu 267. Rittersh. d. l. q. 95. Boeer. Cl. V. disp. 20. r. b. 43. Vult. l. 1. c. II. n. 31. Borch. de Feud. c. 8. n. 98.* Si scilicet sit impudicum & luxuriosum. Unde *Taubman.* osculum vocat adulterij præmium: *Et Angelus J. Crus.* vocat oscula, libidinis quædam antecænia. Unde *Borchold. d. l. n. 99.* osculum esse dicit proximum à coitu, & inter quinque lineas amoris quarto loco constitui. Quò referendus notus versiculus:

A 2

Visus

Visus & alloquium, tactus post oscula factum.

Et Ovid. in lib. de arte amandi:

Oscula qui sumsit, si non & cætera sumsit,

Hæc quoq; quæ data sunt, perdere dignus erat.
Hicq; etiam recensenda verba infani cujusdam amato-
ris, ad eam, quam amat, & qua potiri cupit: Beatus est,
qui te aspicit, at ter beatus, si audiat, & semi Deus dato
osculo, Deus dato usu corporis. *Et secundum Zabel. ex-*
ercitat. feud 8 th. 6. oscula sunt officiorum, basia pu-
dicorum affectuum, suavia libidinum, & amorum. A-
pud Gallos tamen, & his viciniore Germaniæ quos-
dam populos, osculum est signum benevolentiae,
Hucq; illud vulgare referendum:

Ne satyrisce tume; rem ajunt esse oscula inanem.

Et facie abluta tolluntur, & oscula sputo.

Ita etiam clericus alienam uxorem deosculans, olim
præsumebatur id facere, causa imprimendæ benedi-
ctionis, vel ad pænitentiam exhortandi, *gl. in cap. absit,*
in verb. sinistrum u. q. 3. sed olim, inquam, hodiè non sic.
Nam Clerici ob malè servatam fidem, tantum fidei am-
plius non habent, nec solus cum sola in angulo, præsu-
mitur esse angelus, aut orare pater noster: Si tamen
juvenis præ nimio amore puellæ osculum dederit,
mitius puniri debet, amor enim furoris est species. Un-
de Pisistratus Atheniensium tyrannus, cum adolescens
quidam amore filiae ejus, virginis accensus, in publico
obviam factam, osculatus esset, hortante uxore, ut ab
eo capitale supplicium lumeret, respondit, si eos, qui nos
amant, interficiemus, quid iis faciemus, quibus odio
sumus. *Valer. Maximus L. v. c. 1.*

5. Præterea si Vasallus litteris amatoriis missis, aut
ille

illecebris munusculorum uxoris dominicæ pudicitiam
sollicitasset, familiam & custodes corrupisset, aliisque
omnibus strophis, ad expugnandam ejus amicitiam u-
sus fuisset, feudo indignus erit l. 5. C. de Episcop. & Cler.
Schencck d. l. Rittersh. q. 96.

6. Quid si non ipse Vasallus uxorem domini, cæte-
rasque personas imputarit, sed alteri ad facienti opem
tulerit? *Sonsb. d. l. n. 27. Baldus in d. §. item si fidelis, Zas.*
de feud. p. 10. n. 27. affirmant, auctores & fautores eadem penâ
esse plectendos per l. 9. ff. Ad l. Jul. de adulter. §. præterea t. 24.
l. 2. F. ubi, si domino periculum, vel damnum grave imminens de-
nunciare desinit Vasallus, feudo privatur. Et sicut sublatis
receptatoribus non essent fures & latrones; Ita nec
adulteritiam crebri forent, aut certè non diulaterent,
si non essent lenones, & sequestri Veneris, atque emissarij,
quos eleganter quidem accipitres mulierum appel-
larunt.

7. Verùm si vasallus ignorans, cum domini uxore
concumberet, quia fortè uxor impudica, in domum
Vasalli juvenis, personata, sub larva aut cucullo tecta,
intraverat, tunc enim Vasallus ignorans si fraus non
subsit, excusabitur *cap. in lectum 34. q. 2. Zas. d. l.*

8. Similiter si Vasallus sua sponte ab exercitio isto
illicito, & turpi proposito, pœnitentia ductus, destite-
rit, cum potuisset propositum perficere, à pœnâ cadu-
citatatis excusabitur: secus est, si ab aliis impeditus absti-
nuerit, *Zas. d. n. 27. per §. si voluerit t. 51. l. 2. F. Schencck*
Baro in §. item si fidelis n. 12. Rittersh. d. l. q. 93. Bocer. d. l.
rh. 46.

9. Hoc est controversæ quæstionis, an Vasallus
etiam amittat feudum, si domini viduam strupraverit?
Rosenth. de faud. c. x. concl. 27. Schrad. de feud. p. 9. c. 2. n. 5.

Andr. de Ifern Feudist. Evang. summus, Alvar. preposit. & Matcb. de afflict. ad §. i. c. i. quib. mod. feud. amitt. Zas. p. 10 n. 27. Clar. l. 4. sentent. §. Feudum. q. 48. Rittersh. d. l. q. 103. Borch. d. l. n. 96. ubi dicit, viduam domini esse vivam imaginem mariei defuncti, conclusionem affirmativam defendunt; Sed nos negativam opinionem amplectimur per expr. text. in §. fin. c. 21. l. 1. F. ibi, vel si concubuerit cum uxore sui domini, DOMINO VIVENTE. Et ita rectè statuunt Bald. in d. §. finali, Schenck ad d. §. item si fidelis n. 5. & 6. ubi, si, inquit, per nuptias esse desinunt viduæ, quod fuerunt longè magis esse desinunt per illicitos congressus. Sonsb. d. p. 12. n. 16. Eguin. Baro l. 3. de benefic. c. 3. Vult. d. c. 11. n. 31. §. Quid de vidua domini, Bocer. d. l. th. 56. Zabel. d. concl. v. 1. l. 4.

10. Quid igitur dicendum de matre domini? Sanè qui huic stuprum intulerit, absq; dubio pænam amissionis pati cogitur, per d. §. item si fidelis c. v. l. F. ubi is, qui cum sorore domini concubuerit, feudo indignus censetur; E. multò magis, qui cum matre, vid. Rittersh. d. l. q. 106. Bocerum d. l. n. 52. Diss. Eguin Baro, & Sonsb. dd. loc.

11. Quod de matre jam est dictum, id etiam ad sponsam domini est applicandum l. 13. §. divi ff. de adult. l. 7. C. eod. l. 15. §. 24. ff. de injur. Rittersh. d. l. n. 51. Schrad. d. c. 2. n. 12. Schenck Baro d. l. n. 7. Goth. Anton. disp. 11. th. v. l. b.

12. Neq; solum modò Vasallus feudo suo privatur, si cuidam ex personis prædictis nolenti & invitæ, sed & si volenti vitium obtulerit, l. 1. §. usq; adeò & l. si quis servum 26. ff. de injur. Alvarot. in d. §. item si fidelis n. 2. Curt. Jun. p. 4. n. 20. Zas. & Sonsb. d. l. Vult. d. n. 31. Schenck Baro d. l. n. 2. Bocer d. l. n. 54. Schrad. d. c. 2. n. 19. Gorhof. Anton. d. th. v. l. G. Schoner. l. 1. disp. feudal. disp. X. concl. 64. l. a.

13. Quid

13. Quid si prædictæ personæ sint publicæ meretrices? Sanè communis opinio, in hisce etiam privationem, suum vigorem retinere, statuit, *vid. Ifern. in d. §. item si fidelis, & ibid. Matth. de afflict. Curt. Jun. p. 4. n. 23. Motz. n. 46. Rittersh. d. l. q. 100. Vult. d. n. 31. Schrad. d. l. n. 19. Schonert. d. ch. 64. l. B.* Sed nos negamus, hoc casu pœnam privationis posse locum obtinere cum clarissimo Jcto *Heinrico Bocero, quem vide in d. disp. 20. concl. 55. 1.* quia in meretrice neq; adulterij, neq; stupri crimen committitur *l. si ea 22. C. b. t. vid. etiam Tercul. in lib. de cultu fam. c. 12.* ubi appellat meretrices in felicissimas victimas publicarum libidinum.

14. Sed non placet *Bocer. d. l. ch. 58.* ubi propterea etiam vasallum amittere feudum statuit, quando dominæ pedissequam stupro cognoverit; Hancq; sententiam etiam probat *Rittersh. d. l. n. 105.* Profectò si hæc sententia esset vera, exclamaveremus cum *Zafio de feud. p. 10. n. 69.* Rem esse lubricam, esse vasallum, nec magnoperè expetendam. Interim meritò amplectimur negativam opinionem, quam etiam defendunt *And. de Ifern. add. t. v. l. 1. F. Curt. Jun. de feud. p. 4. n. 22. Sensb. d. p. 12. n. 22. Gothof. Anton. dicto loco l. F.*

15 De concubina Domini potius crederem, si quibusdam in locis concubinatus sit in usu, quod qui hanc stupravit, feudo indignus censeretur. *vid. Ritt. d. l. n. 104.*

16. De sorore domini ultima nostra sit quæstio, an qui hanc maculaverit, huic pœnæ subjectus sit? Et sanè *ex t. n. v. §. item si fidelis l. 1. F. & §. rursus t. 24. l. 2. F.* dicendum, quod sic, modò in domo domini fratris maneat, vel in capillo: Dictum autem terminum in domo manere, cum *Dno. Vult. d. l.* intelligimus non de corporali

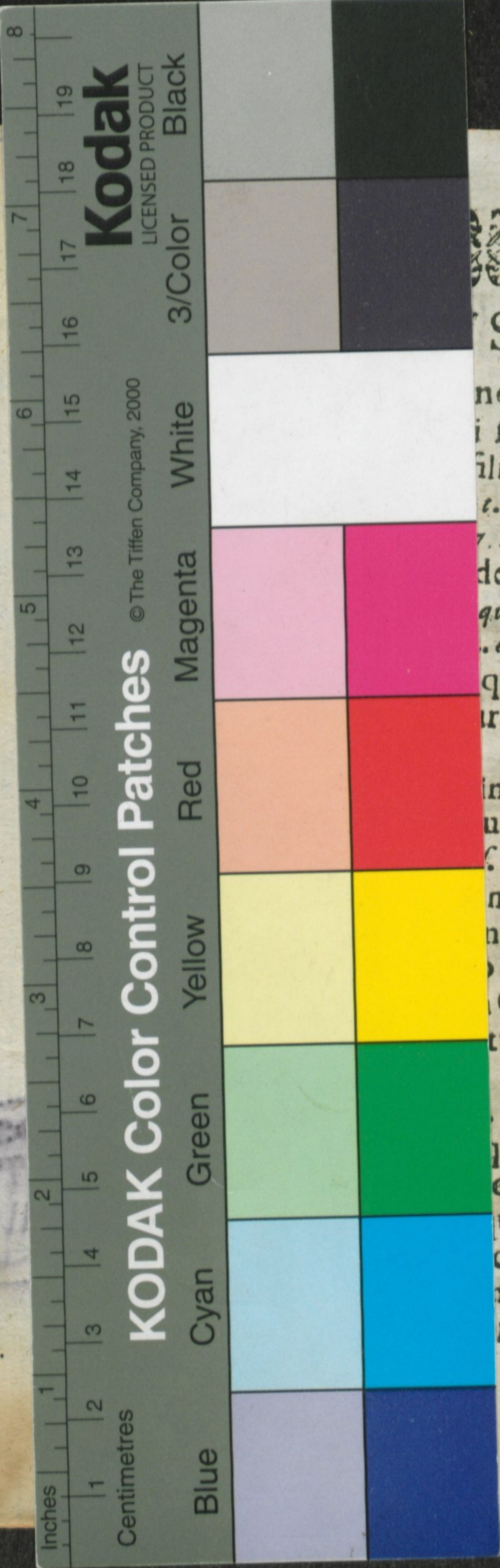
ax
Hk
3002

porali mansione, sed de jure familiæ: Jus autem fami-
liæ non ad certas quasdam ædeis restringitur, sed per-
sonam, ubi est comitatur; De sequenti termino in ca-
pillo esse, vide *Hotom. in Lexico feudali*, ubi observavit
ex legibus Longobardorum, & constitutionibus Nea-
politans, fuisse apud antiquos hanc consuetudinem ut
novæ nuptæ crines solverent, qui mos adhuc hodiè
in quibusdam Germaniæ civitatibus, etiam in para-
nymphis virginibus usurpatur.

Ad Lectorem.

*Hæc quæ de per jucundâ hâc materiâ, benevole Lector, bre-
vissimè conscripsimus, ut in optimam partem accipiantur, sum-
moperè rogamus: Nobis hoc solummodò fuit propositum,
ut studiosæ juventuti, quasi per indicem monstra-
remus juris Feudalis delicias.*

SIO I.

non absq;ratione con-
i stuprum intulisset do-
filio, narui, sorori, &c.
t. v. L. 1. F. & t. 17. L. 1. F.
7. L. 2. F. Siquidem do-
dere, nec mors ipsa acer-
quod si 2. ff. Quod merus
de Feud. Schenck in d. S.
quam familiae ejus gra-
r. l. 2. S. penult. l. miles in

inum impuritates, Feu-
ucurbitandi complexi
de feud. p. 10. n. 24. Et
m erit, qui curbitam
nt. Unde cucurbitam
infamem, quem etiam
Græco *αίγυος* deducta,
tumeliam patitur, sit i-
Hotom. in Lexico feud.
v. 9. 92. hanc vocabuli
qui hoc flagitium per-
onjunctas dimino, is
quasi qui pro capite ha-
co cordis. Itali vul-
n, qui subsefforem pa-
ris est leno; Germa-
mino.